

Kohti korkeutta.

Nosta silmäsi kohota katseesi korkeutta, taivasta kohti! Me katselemme harvoin ja tiedämme vähän siitä, mitä tuolta Ylhäältä näkyy. Ja kuitenkin taivas on aina eri näköinen — väliin kirkas, väliin pilvissä, väliin tähdissä... Mutta aina se on ihana ja ikäänkuin luotu ihmisten iloksi ja lohdutukseksi. Nyt kun kesäkulta on tulossa ja me näillä Pohjolan perilläkin oleskelemme paljon ulkosalla, muistakaamme käyttää tilaisuutta taivaan kauneuksien

Kouluneuvos Hjalmar Basilier,

vanhan polven Karjalan ystäviä, nuoruuspäivien aikoina innokas Karjalan kävijä, läpi elämänsä lämmin Karjalan sivistyspyrintöjen kannattaja. Suuren Ervastian, Karjalan kysymyksen herättäjän, kera samoili hän Vienan maita, sitten Forström-Hainarin y. m. kera Aunusta ja Raja-Karjalaa. Sieltä perityn intonsa on hän siirtänyt kaikkiin toimiinsa myöhemmällä iällään. Oli melkein koko ajan Vienan Karjalaisten Liiton johtok. jäsen; 24/12 1922 kutsuttiin hänet Karjalan Sivistysseuran kunniajäseneksi. Kouluhallituksen jäsenyydestä täysinpalveleena erottuaan seuraa hän yhä lämpimästi isänmaallisia sivistyspyrkimyksiä.

tarkkaamiseen! Ajattelen tässä erikseen maassamme oleskelevia lukuisia Vienan, Aunuksen ja Inkerin pakolaisia — miten nämäkin veljemme voisivat, muistelllessaan, miltä sinitaivas näyttää heidän kotivesiensä rannoilta, ylhäältä etsiä uskoa ja luottamusta tulevaisuuteen sekä jättää surunsa Kaikkivaltiaan käsiin.

Etsi totuutta ja vaikka tie veisi Tuonelan tuville, kolkuta ovelle!
Hj. Basilier.

naksi paheita suistamaan, henkistä terveyttä edistämään.

Aika, jonka te näin käytätte kanssaveljienne ja -sarienne hyväksi on jääpä yhdeksi rakkaimmista elämänne muistoista. Mukailten vanhoja »Karjalan kävijän» säkeitä voimme lausua:

Nouskaa suosta yhteisvoimin,
ojat auki kaivakaa,
käykää käsiksi yhteistoimin,
tienne suoraks raivatkaa.
Toivossa te työtä tehkää,
toivo voittoon teitä vie,
pelkäämättä kulkekaa, se
olkoon aina teidän tie!

Tätä suusanallista opastustoimintaa tulee, se meistä tuntuu selviöltä, kaikkien heimojärjestöjen varojensa mukaan edistää. Lähettien lukumäärä ei tässä ole niin tärkeä, kuin niiden laatu. Jos kukin onnistuu saamaan palvelukseensa yhdenkin sopivan miehen, voi tämä vastata kolmea keskinkertaista. Emmekä epäilekään, etteikö niissä monilukuisissa nuorissa, joita valmistuu Suomen oppilaitoksissa, ole tarpeeksi tehtävään innostuneita. Meille on kerrottu, että Otavan nuorisopistossa ja Limingan kansanopistossa valmistetaan melko paljon karjalaisia, jotka voisivat olla kuin luodut tällaiseen valistustyöhön. Pyydämme halukkaita ilmoittautumaan Karjalan Sivistysseuralle.

Kaiken vapaaehtoisen työn menestymisen pääehtoja on järjestäytyminen yhtäällä, vapaus toisaalla. Seisoen ulko- ja yläpuolella puolue-elämän on Karjalan Sivistysseura sopiva erääksi keskustelimeksi. Niinkuin kirjoituksemme alussa olevasta selonteosta käy selville, oli Karjalan Sivistysseurassa vuosi takaperin se käsitys vallalla, että Karjala-kerhot liittyisivät Seuraan suhteellisesti höllästi vain sentähden, että keskusjärjestö näin voisi pysyä pystyssä ja että kerhoilla olisi joku tuki Seurasta, mutta sisällisesti, niin ajateltiin, ne olisivat aivan vapaat. Nyt vuoden päästä näyttää siltä kuin läheisempi liittyminen olisi työn menestymiselle edullisempaa. Tois-taiseksi emme kuitenkaan tiedä, mitä itse kerhot asiasta ajattelevat. Kehotamme sentähden niitä ottamaan asian puheeksi ja meille keskustelujensa tuloksista ilmoittamaan. Puhuen asiat selvenevät. Kun Karjalan Sivistysseuran johtokunta tietää, mitä yleisesti ajatellaan, on sen helpompi määrätä kantansa ja järjestää toimintansa sen mukaan, sikäli kuin sen voimat ja tarkoituserät sen myöntävät.

Jäämme mielenkiinnolla odottamaan asiasta toivottavasti viriävää keskustelua.

Helsingissä 19. V. 1926.

A. R. Niemi.